

Spelarit 2-2015

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry

Kansantanssin ensiaskelikot

Kun Tuija joulukuussa 2014 houkutteli meitä mukaan lasten ryhmän harjoituksiin, niin tietämyksemme kansantansseista oli hyvin rajallista. Neljävuotiaamme lähti kuitenkin innostuneena tutustumaan tanhuun ja ”lopullinen ostopäätös” syntyi hyvin nopeasti.

Minnan ja Tuijan vetämät tiistai-iltojen tanssiharjoitukset ovat paitasi tuoneet punan pienten tanssijoiden poskille, niin myös laajentaneet meidän vanhempien sanavarastoa; juustopolska ja poloneesi vain pari mainitakseni!

Kuten elämässä yleensä, niin myös kansantansseissa oman lapsen ensiaskleet (tai –askelikot) on vanhemmille tärkeä hetki. Kevään aikana harjoiteltuja tansseja päästiinkin ihailemaan lasten ja nuorten kevätjuhlassa, joka järjestettiin toukokuussa Myyrmäen Arkissa. Tunnelma oli katossa ja askelikot hallussa! Vaikka jännitys esi-

siintymisen alla oli kova, niin millä ylpeydellä omaa pukua kannettiinkaan!

Lapsilla oli kesän ajan myös tanhuista lomaa, mutta varaslähtö syksyyn otettiin esiintymisellä Seutulan Elojuhllilla. Elokuisen lauantain ilma oli mitä parhain

Lasten ryhmän kevätjuhla Isomyyrissä 19.5. Kuvat Matti Lankinen

ulkokeikalle – jota muuten oli lämmittämässä Kengurumeininki! - ja vaikka esiintymistä ehdittiin harjoitella vain kerran, niin se pysyi Tuijan ja Jennin johdolla silti hienosti kasassa.

Elojuhlien esiintymisen jälkeen olin entistä vakuuttuneempi siitä, että tansseja pitäisi ehdottomasti

tehdä tutummaksi laajemmalle kansalle – Suomessa on todennäköisesti vielä suuri joukko niitä, jotka eivät tiedä lajin hienoudesta. Lisäksi niille tanhuäideille, joilla ei letittäminen oikein ole hallussa, olisi hyvä perustaa oma ryhmä vertaistukea varten..:)

Heidi Toivonen

Seutulan elojuhla 15.8. Kuvat Annukka Uusi-Eskola

Tanssia Tanskanmaalla: Nordlek 2015 Viborgissa 14.7-18.7

Tiistai

Matka sujui rivakasti, ensin lentäen Kööpenhaminaan ja siitä noin viisi tuntia junalla matkustaen Jyllannin niemimaan pohjoisosaan Viborgin kaupunkiin. Viborg on uneliaan näköinen sievä pikkukaupunki, jota halkoo pitkulainen järvi. Taksi kuskasi meidät majoituskouluumme joka oli juuri sillä toisella puolella järveä kuin missä tapahtumat. Ajoittainen bussikuljetuskin oli järjestetty, mutta emme malttaneet jäädä odottamaan tunniksi seuraavaa vuoroa vaan lähdimme kävelemään. Matka kesti 1,5 tuntia kaupassa käynti-neen.

Illalla ei oltu enää kipeitä eikä väsyneitä kun koitti tanssituvan aika! Joka ilta oli tanssitupia, joissa eri maiden ohjaajat opettivat oman maansa tansseja – yleensä omalla kielellään vain ja ainoastaan, paitsi suomalaiset. Tanskan

kieli toi suurimmat haasteet, mutta onneksi näppärät tanssijat osaavat seurata muiden mallia.

Edellisellä Nordlekillä Tuija ja Minna tutustuivat joukkoon Kanadan suomalaisia. Iloksemme löysimme heidät heti ensimmäisenä iltana, eikä halailuista meinannut tulla loppua. Saimme heidän myötään tutustua taas uusiin ihmisiin. Kielien sekamelska oli varmasti sivullisesta hauskaa kuultavaa, kun sekoitimme englantia ja suomea suloisesti samoissa lauseissa, ehkä välillä vähän ruotsiakin.

Keskiviikko

Tuija ja Minna oli pestattu vetämään lapsille tanssityöpajaa. Erja Askolin oli lupautunut pelimanniksi ja tulkiksi. Hyvissä ajoin Erja pyysi meiltä apuja paikkaamaan myös loppuosaa Islannin työpajasta, jonka piti olla ennen meitä. Islanti kuitenkin ilmoitti 20 minuuttia ennen omaa työpajaansa, ettei aio sitä pitää. Me kuitenkin vedimme omamme suomalaisella täsmällisyydellä ja tyylikkyydellä sekä kielellä, jota osallistujat ymmärsivät. Työpajassa otimme leikkejä ja pieniä tansseja, kuten Lintunen ja Mikonpäivä. Viimeisenä leikkinä oli Sikanen, joka otettiin uudestaan ja uudestaan, koska se osoittautui lasten suureksi suosi-kiksi.

Iso valotaulu kaupungin rajalla toivotti osallistujat tervetulleiksi Nordlekiin.

Kuvat Matti Lankinen

Iltapäivällä osallistuimme tanskalaiseen laulukahvilaan, jossa lauloimme sujuvalla tanskan kielellä. Ainakin välillä.

Illalla Tarja ja Tuija edustivat seuraamme näyttöparina Espoon kansantanssijoiden kanssa Erkki Rantalan vetämässä tanssituvassa. Sitten taas tanssittiin koko ilta, myös muita kuin suomalaisia tansseja uusien ja vanhojen ystävien kanssa.

Torstai

Lähdimme retkelle viiden Haldin raunioille. Ensimmäinen Haldi oli hulppea kartano. Toinen Haldi oli pelkkää viherkenttää, jossa oli jokin uima-altaan näköinen kaivanne. Kolmas Haldi oli upea suomenlinnamainen paikka järven rannalla. Sieltä löytyi vanhan keittion pohja, hätäuloskäynti järvelle (kyllä, testasimme sitä oikealla hätähuudolla) sekä vankila-torni. Neljäs Haldi: ”Kuvitelkaa tähän

muurit ja linna”, mutta me näimme vain lampaan papanoita. Viides Haldi jäi meille arvoituksiksi. Silmänruokaa saimme silti yllin kyllin.

Marcus Blomberg ohjasi suomenruotsalaisia menuetteja. Opimme uuden menuetin Essestä (Ähtävä) sekä saimme kerrata Oravaisten menuettia. Sieltä kiihimme Suomen laulukahvilaan, jossa Erja upeasti veti ohjelman monella kielellä ja onnistui sekä itkettämään että naurattamaan yleisöä. Myrskyluodon Maija upposi moneen.

Sitten menimme takaisin pääkalonpaikalle katsomaan kansantanssikilpailua. Kilpailussa oli sarjat

Pääjuhlan nimi oli ”Dans og Musik i Kongernes By”, kuninkaitten kaupungissa ja avajaisissa olikin ”kuningas” tanssimassa (kuva yllä).

Spelareita istuskelemissa Hjultorvilla (kuva vieressä)

sekä pareille että ryhmille. Kaikki osallistujat olivat tanskalaisia. Ryhmien tansseissa päivän sana tuntui olevan naisten nostelu. Esiytykset olivat huikeita. Lupaavaa kansantanssin tulevaisuudelle on se, että neljästä ryhmästä kolme koostui hyvin nuorista tanssijoista.

Tanskalaisia ”pipopäitä” pääjuhlassa Nytorvilla

Ja sitten me taas tanssimme koko illan eri maiden tanssittuvissa.

Perjantai

Suomen yhteisohjelman harjoitukset olivat heti aamusella. Eero Hietanen, joka oli koostanut Suomen hienon ohjelman merellisellä teemalla, ohjasi harjoitukset. Minna ihaili tapahtumia katsomosta, Tuija ja Tarja hikoilivat kuviossa. Mikäs siellä oli ollessa, kun sai tanssia tuttujen espoolaisten kanssa.

Majoituskoulu tarjosi ystävällisesti vain kylmän suihkun. Niinpä Riitta kutsui meidät hotellihuoneeseensa saunomaan. Kylläpä sauna

ja lämmin suihku tuntuivat taivaallisilta tässä vaiheessa viikkoa! Riitta hemmotteli meitä myös erilaisilla herkuilla. Tästä olikin hyvä jatkaa matkaa uusiin tansseihin eli tällä kertaa opettelemaan ruotsalaista menuettia. Menuetin nimi ei koskaan meille selvinnyt. Oppimistamme suomalaisista menueteista poiketen polska tuli alkuun, eikä tanssia tanssittu rivissä vaan paritanssina. Askellus oli tuttu kuusijakoinen.

Laulukahvilassa oli vuorossa Ruotsi. Hieman haasteellista, koska sanoja ei näytetty osallistujille vaan ne piti oppia ulkoa matkimala vetäjäparia. Oppi kuka oppi. Ja sen jälkeen taas tanssittiin.

Lauantai

Vihdoin viimein vedettiin kansallispuvut päälle ja

Suomalaisten rivistöä pääjuhlassa Nytorvilla

matkattiin Nytorville pääjuhlaa varten. Nytorv ei ollut nimensä mukaan kovinkaan uusi, vaan vanha vino mukulakivitori, joka arkisin toimitti parkkipaikan virkaa. Jokainen maa esitti oman ohjelmansa peräjälkeen. Suomi oli ainoa maa, joka näyttävästi vaihteli kuvioita, kun muut maat pysyttelivät omissa kahdeksan parin kuvioissaan kaikkien tanssiensa ajan.

Grönlantilaiset värikkäissä asuissaan Nytorvilla.

Torilta marssittiin Borgvoldin puistoon, jossa pelimannit soittivat eri maiden yhteissoitot ja tanssijat tanssivat vihreällä nurmikolla suurten puiden varjoissa pikku ryhmissä eri maiden yhteistanssit. Sitten tuli bussi hakemaan meitä koululle tanskalaisella logiikalla: aamulla oli ilmoitettu, että bussi tulee puiston parkkipaikalle, mutta se meidän bussi tulikin kadun varteen pysäkillä. Pieni juoksulenkki kansallispuvussa piristää kummasti päivää – tai kiristää pinnaa.

Illalla taas tanssittiin, sen mitä jalat enää jaksoivat ja rakot sallivat. Iltamyöhällä olivat vielä päätäjäiset, jotka meidän osaltamme päättyivät haikeisiin halauksiin hyvästellessämme kanadalaiset ja suomalaiset ystävämme.

Sunnuntai

Samaan luokahuoneeseen majoittuneet kanssatanssijat ponkaisivat hereille jo viideltä, mutta me saimme nukkua ruhtinaallisesti puoli kahdeksaan. Paluumatka tehtiin samaa reittiä matkaten junalla Kööpenhaminaan ja siitä lentäen Helsinkiin. Hauskaa oli. Kolmen vuoden päästä nähdään Falunissa!

Tarja Lahtinen ja
Minna Suokas

Spelareita tanssimassa Borgvoldissa

Rieväkylän Rimppa, Tampereella, nääs 13.-14.6.2015

Kesäkuisena perjantai-iltana Tampereen Koskikadun Cumulus-hotelliin alkoi kerääntyä porukkaamme. Aurinkoiselta terassilta oli vääntäydyttävä harjoituksiin – hotellin alakerran saunatilojen aulasta löytyi tilaa pyörähdellä. Saihan siinä moni pyyhe kainalossa saunaan pyrkijä hämmästellä mitä tapahtuu, kun revohkamme epä-määräisessä muodostelmassa melskaton yritti palauttaa tansseja mieleen.

Muisti ja järjestys palautuivat vähitellen, ja meno alkoi muistuttaa tanssia, jota meidän oli määrä esittää lauantain konsertissa. Tästä tyytyväisinä siirryimmekin ravintolatiloihin iltapalalle, ja bongaamaan julkkiksia, joita Tangomarkkinoiden karsinta oli Tampereelle vetänyt.

Lauantaina harjoituksia ja konsertti

Lauantaiaamuna alkoivat varsinaiset kenttäohjelmaharjoitukset Tammelan koululla. Ohjelman sisääntuloon - joka oli sovitut Hyl-

keenhyppelystä - oli tehty vielä merkittäviä muutoksia ja niiden sisäistäminen koko suurella joukolla otti aikansa. Loppumattoon ei ollut aikaa hioa, kun lapsetkin tulivat mukaan harjoittelemaan yhteistä finaalia. Voi olla, että jokunen hylje rivistössä vielä pyörähteli väärään suuntaan.

Spelarit-porukkaa oli muuten niin paljon, että yhteen 8

parin kuvioon emme kaikki mahduneet, vaan pari paria sijoitettiin Espoon kansantanssijoiden porukkaan.

Harjoitusten jälkeen olikin aurinkoisena päivänä mukava nauttia piknikkia kosken rannassa ja sitten olikin aika vetää kansallispuvut ylle ja suunnata Sampolan juhlasaliin kansantanssikonserttiin. Kadulla kansallispuvut herättivät

huomiota ja pääsimme yhden poltariseurueen kuviinkin.

Konsertin ohjelmassa oli monenlaista. Sen aloittivat

Rieväky-
län pojat
-yhtye.
Nämä
kohtuul-
lisen
seniori-
ikäiset
poijat
loihdivat
esille

kauniita hamboja ja valsseja, ja mandoliini helisi ja viulu soi niin että olisi kuunnellut pidempäänkin. Kuortaneelta tuli tanssiryhmä Vinteliska, joka tanssi mm. nauha-polkkaa, mutta uusin sävelmin. USA:sta asti oli tullut Scandinavian Folkdancers of Houston, eri pohjoismaiden asuissaan.

Nuorta polvea edusti Fikuleerin Kransjepyri, jonka nuoret tytöt olivat sonnustautuneet mustiin paitoihin ja kirjaviin sukkiin. Kepeästi askel nousi. Turun Kansan-tanssin Ystävien nuorten tyttöjen ryhmä Mutku se vasta sykähdytti-kin. Joka ainoa tyttö oli täydellisessä Padasjoen puvussa, hiukset letillä ja kaikki niin kuin kuuluu-kin. Ja tanssi sujui. Tampereen Työväenopiston Tanhuajat vetäisi-

vät varmoin ottein Repolan katril-lin. Ehkä puhki tanssittu tanssi, mutta ilmeikästä esitystä kelpasi katsoa.

Me esitimme konsertissa Pellin-ge konträn, jonka ohjaajamme Riitta Kangas oli nerokkaasti so-vittanut niin siihen sopi epätasaiset parit, eli poikia 6 ja tyttöjä 8. Muutamien poikien kainalossa oli siis kaksi tyttöä ja hyvin toimi. Väliin oli sovitettu Fyrkant från Borgå ja lopuksi tuli vielä Pellin-gen hilpeät ristipiirit (ja tässäkin ne epätasaiset parit saatiin toimi-maan). Esitys meni hyvin ja Jari Komulaisen rivakan haitarin tah-dissa oli mukava tanssia.

Illalla palattiin vielä Tammelan koululle illanviettoon, jossa tans-sittiin tietysti poloneesia, monen-laisia seuratanseja ja pikkutanhuja, ja amerikkalaiset vie-raat opettivat omia tanssejaan.

Sunnuntaina Hylkeenhyppelyä pääjuhlassa

Sunnuntaiaamu al-koi varhain. Hotelli

oli ystävällisesti järjestänyt aamiaisen alkamaan jo 6.30 jotta ehtisimme koululle harjoituksiin 7:30. Nyt alkoivat aua Hylkeenhyppelyn kuviot ja mennä kohdilleen muutkin tanssit.

Onneksi pääjuhla oli sisätiloissa Tammelan koululla, kun taivaalta tuli reippaasti vettä. Kansallispukuiset tanssijat kokoontuivat pitkiksi riveiksi salin kumpaankin päähän. Siinä kuuntelimme hyviä puheita. Erja Askolin Kansantanssinuorten Liitosta kertoi rakkaasta

harrastuksestaan, siitä miten hauskaa kansantanssi on ja vetosi, että jokainen voisi tehdä jotain kansantanssiharrastuksen edesauttamiseksi. Opettajana hän viittasi myös uuteen opetussuunnitelmaan, jossa korostetaan

oman kulttuurin ymmärtämystä. Tampereen apulaispormestari Leena Kostiainen liitti kansantanssin ja -musiikin kansainvälisyyteen ja yhteisöllisyyteen.

Sitten olikin tanssijoiden vuoro. Hylkeenhyppelyn sävelet helähtivät soimaan ja rivistöt alkoivat lähestyä toisiaan, pyörähdellen ja taputtaen, vastaan tulevat rivit läpikäyden. Siitä muodostuivat uudet kuviot ja tanssit jatkuivat: Hylkeenhyppelyn loppuosa, Tyvenessä, jota tanssittiin Kahilaisen tahhtiin, ja Kalanpaistaminen.

Nuorten ja lasten ryhmät esittivät omat tanssinsa, jonka jälkeen kaikki tanssijat liittyivät suureksi piiriksi finaaliin. Vielä ohjaajien kukitus ja päätössanat, ja meidän seuran tanssijoiden pienen ryhmän esittämä Kaakkuri, ja juhla oli tältä vuodelta ohi.

Tarja Lahtinen

Kuvat Matti Lankinen

LASTENSIIVU

PIILORISTIKKO

LÖYDÄTKÖ NÄMÄ SANAT RISTIKOSTA?
NE VOIVAT OLLA PYSTY-TAI VAAKASUORASSA, PAITSI YKSI
SANA ON VINOSTI VASEMMALTA YLHÄÄLTÄ OIKEALLE ALAS

TANHUSANOJA:

- VASTUU
- POLKKA
- PIIRI
- VALSSI
- PORTTI
- SOLA
- LAUKKA

KANSALLISPUKU-
SANOJA:

- SUPIKAS
- NAUHA
- HELAVYÖ
- LIIVI
- HATTU

TIEDÄTKÖ, MITÄ
KAIKKI SANAT
TARKOITTAVAT ?
JOS ET, KYSYPÄ
OHJAAJALTA !

Tehtävän ratkaisu
sivulla15.

E	R	T	U	I	O	P	A	S	H	J	K
N	I	O	H	E	L	A	V	Y	Ö	H	I
A	E	T	I	N	A	U	H	A	V	U	I
V	A	S	T	U	U	D	H	J	I	U	U
U	P	O	L	K	K	A	E	R	T	Y	U
H	O	H	J	V	K	J	K	E	O	I	U
A	R	S	S	H	A	T	T	U	P	O	I
H	T	U	J	S	O	L	A	E	R	T	Y
W	T	P	V	N	I	U	S	Y	R	E	A
P	I	I	R	I	X	Y	U	S	R	T	E
V	P	K	O	I	L	I	I	V	I	T	R
M	K	A	Ö	Y	T	R	E	A	V	N	H
G	Y	S	U	I	P	T	E	S	A	S	I

Lapset ja nuoret ohjaajineen Seurasaaressa
Lastentanssissa 19.5.2015
Kuvat Matti Lankinen

Myllyillan tunnelmat ja kommellukset 12.8.2015

Aurinko paistoi ja oli lämmin elokuun päivä. Päivällä paistoi kyllä aurinko, mutta kuinkas sitten kävikään kun päivä vaihtui iltaan ja kohti Myllyillan esitystä. Kellon lähennellessä kuutta kertyivät tuhkan harmaat pilvet Helsingin pitäjän myllyn ylle ja tihkusade alkoi.

Ahkerasti lavaa lastalla kuivatettiin ja ennen h-hetkeä puoli seitsemän, tuli sateeseen pikkiriikkinen tauko ja pelimannit aloittivat lavalta alkuspeleillä. Soiton perään me tanssijat aloitimme Pellinge Kontra ja Fyrkant från Borgå tansseilla ja tapahtumat etenivät seuraavalla tavalla: Juhani ja Patrik soittelivat iloisina viulujaan ja me tanssijat koetimme pysyä soiton tahdissa. Pellinge Kontra meni vanhasta muistista ja tahdissa, mutta Fyrkant från Borgå tahtien alettua, tanssi menikin sitten jotensakin sinnepäin.

Osa pareista meni edellistä vuoroa ja osa pareista jo seuraavaa. Siinä sitten kuviota kiinni kuroessa vaihtuivat jo paritkin. Oli meillä naurussa pitelemistä. Näin se menee, pelimannit soittavat ja tanssijat tanssivat mitä tanssivat. Toivotavasti yleisölle välittyi myös tuo

ennalta suunnittelematon hauskanpito. Sade yltyi jo ropinaksi asti ja sisälle myllyrakennukseen mentiin niin soittajat, tanssijat kuin yleisökin.

Illan aikana pelimannit soittivat myllyn ylisillä ja tanssijat tanssivat alakerran permannolla tansseina Nuuskapolkka, Kikari ja Englantilainen rivitanssi. Rivitanssin tempo kiihtyi loppua kohti niin hurraksi, että hetken jo näytti siltä että Pekan pyörytyksessä Helenan jalat eivät enää koskettaneet lattiaa. Lattialaudat notkuivat tanssin tempossa ja myllyn pöly kieppui vilisti valokiiloissa.

Illan ohjelmassa oli myös yleisöopetusta tansseina Kikari ja Perhevalssi. Molempia tansseja mentiin pariinkin kertaan läpi, kun yleisöllä tuntui tanssijalkaa kerranakin kutkuttavan.

Väliajalla tarjoiltu kahvi ja tuore pulla maistuivat myös erikoisen hyvältä niin kauniissa ja tunnelmallisessa paikassa. Siinä mieleeni putkahtikin ajatus, kuuluiko myllyltä ennen muinoin myös musiikin soitto ja tanssin jytke ja kuinka se kahvi maistui myllyn jauhaessa torppareiden viljanjyviä jauhoiksi?

Raija Hukkanen

Yllä ja alla
vasemmalla sekä
sivulla 12
Myllyillan
tunnelmia

Keskellä ja alla
oikealla Samuelin
poloneesin esitys
Musiikkitalolla

Kuvat
Matti Lankinen

Kuisman päivän pelimannikonsertti 26.9.2015

Kevään perinteisen Pilkistys-konsertin jäätyä tänä vuonna pois, päätimme järjestää lähinnä pelimannimusiikkiin keskittyvän tapahtuman Peltolan koululla Tikkurilassa. Näin pääosissa olikin Spelarit eri soittimineen. Toki mukaan oli saatu myös seuran tanssiryhmistä lapset sekä aikuisten yksi esitys, Helsingin Pitäjässä muistiin merkitty Helsing Fransäs.

Lasten tanssiryhmän esityksessä oli taas vauhtia ja tunnetta. Esitykseen kuuluivat mm. Haili... Juustopolska...Mikonpäivä.... Lintu lensi oksalle jne. Kovasti innostuneita olivat - harmi vaan, kun ei olla saatu lisää nuoria, niin eivät olleet esiintymässä.

Lasten jälkeen lavalla esiintyivät Spelarit lähes täydellä kokoonpanolla. Esityksen teema oli soittaa osuvia kappaleita eri puolilta Suomea ja varsinkin Uudenmaan rannikolta. Valikoima oli varsin runsas kattaus sitä genreä, jota viululla, bassolla, harmonilla ja esim. säkkipillillä voi esittää. Tämän

jälkeen pääsimme väliaikakahveille. Seuran naiset olivat järjestäneet viereiseen ruokalaan maukkaat pullakahvit, mikä sisältyi pääsylipun hintaan.

Tauon jälkeen lavalle astuivat "vierailevat tähdet". Aluksi taiteilija Petra Frey kertoi Eino Leinon elämästä ja samalla lausui runoja liittyen Leinon eri elämän vaiheisiin. Varsin mielenkiintoinen vartitunti - kiitos Petra.

Lopuksi lavalle tuli vielä Wasels & the Weasels orkesteri, jonka musiikki koostui pääosin Pohjois-Amerikan perinteisestä kansanmusiikista. Sanoitus oli onneksi suomeksi ja ne olivatkin hauskoja sanoituksia, sen minkä vauhdikkaasta musiikista sai erotetuksi. Tuota olisi voinut kuunnella vaikkapa pari kappaletta lisääkin ;-)

Enemmän yhtyeestä esim.
<https://www.facebook.com/wasel.and.the.weasels?fref=ts> ja
tapahtuman kuvia osoitteessa
<https://www.facebook.com/Helsinginpitajantanhuuajatjaspelarit>.

Suuret kiitokset kaikille esiintyjille ja järjestäjille - mukavasta tapahtumasta jätite paitsi kaikki te, jotka ette tulleet paikalle!

Olli Uusi-Eskola

Wasel & the Weasels.
Kuva Matti Lankinen

21.11. Marrastanssit Hyvinkäällä klo 11 Hyvinkään Järjestötalolla,
Munckinkatu 49, 12 tunnin tanssimaraton

26.11. Seuran syyskokous klo 19.30 Husaaritien päiväkodissa Hu-
saaritie 1, Kivistö

8.12. Lasten ja nuorten viimeiset harjoitukset

10.12. Aikuisten viimeiset harjoitukset pikkujoulun merkeissä

8.-9.1.16 Folklandia risteily, Baltic Queen

12.1.16 Lasten ja nuorten harjoitukset alkavat

14.1.16 Aikuisten harjoitukset alkavat

		H	E	L	A	V	Y	O	
			N	A	U	H	A		
V	A	S	T	U	U				
	P	O	L	K	K	A			
	O			V	K				
	R	S		H	A	T	T	U	
	T	U		S	O	L	A		
	T	P					S		
P	I	I	R	I				S	
		K			L	I	I	V	I
		A							
		S							

15

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA 2015:

- * Raija Hukkanen, puheenjohtaja, 0400-628 096
- * Tarja Lahtinen, sihteeri, puh. 040-742 3181
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Anna-Liisa Uusi-Eskola, puh. 044-346 3723
- * Olli Uusi-Eskola, puh. 040-505 2732
- * Helena Seppänen, puh. 050-533 6008
- * Osmo Hakosalo, puh. 045-113 0681

AIKUISRYHMIEN OHJAAJA:

- * Riitta Kangas, riitta.kangas@kolumbus.fi, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012

PELIMANNIT:

- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.spelarit.fi / www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.spelarit.fi/Lehti/

Kansi: Spelarit Kuisman päivän konsertissa ja yhdessä Wasel & the Weasels kanssa. Kuvat: Matti Lankinen

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta